

DAL A HAZÁRÓL*

Szeresd, szeresd honfi, leány, hazádat,
Mint az édes, mint a szülő anyádat.
Koporsódig hűséges légy iránta,
Hűséges légy örömébe, bújába.

Fejed fölött ez a kék ég ragyogott,
Mikor anyád a bölcsőben ringatott.
Ez a nap süt, ez a csillag sugára
Porladozó őseidnek sirjára.

Ez a föld ad mindennapi kenyeret,
Hideg ellen, vihar ellen fedelet,
Kikeletkor pacsirtaszót, virágot,
Erdő-mező ismerősöd, barátod.

Mehetsz, mehetsz, vándorolhatsz bárhova:
Egész világ idegen lesz, mostoha.
H a l n i visszahoz a honvágy, a bánat -
Szeresd, szeresd, soh'se hagyd el hazádat!

(In: *Dalok, regék...*, 1884)

* A vers ismert mint *a bukovinai székelyek kis himnusza* is

http://tevelifiatlok.blog.hu/2011/04/21/posa_lajos_dal_a_hazarol_a_bukovinai_szekelyek_kis_himnusza